

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.38.095/2017/8.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró,
. Horváth Tamás bíró

A felperes: Dr. felperes neve

A felperes képviselője: Hajdú Apollónia Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: Dr. Hajdú Apollónia ügyvéd,

Az alperes: alperes neve

A per tárgya: kamarai fegyelmi eljárásban hozott határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
20.K.34.094/2016/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.34.094/2016/6. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 30 000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes minőség-ellenőrzési bizottsága a felperes könyvvizsgálónál egyéni megbízás ellenőrzésére kiterjedő kamarai minőség-ellenőrzési eljárást folytatott le. A minőség-ellenőrzési bizottság a 2015. június 22-én kelt MB/0713-10/2014. számú határozatával a minőség-ellenőrzést a minőségellenőr zárójelentésében, illetve a minőség-ellenőrzési dokumentáció alapján "nem felelt meg" minősítéssel zárta és a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról és a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (továbbiakban: Kkt.) 172. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján a felperest továbbképzésen való részvételre kötelezte, valamint fegyelmi eljárást kezdeményezett. A határozat ellen a felperes fellebbezést nyújtott be. Az alperes elnöksége a 2015. október 16-án kelt MB/0713-10/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes a másodfokú határozattal szemben bírósági felülvizsgálat iránti keresetet nem terjesztett elő.
- [2] Ezt követően a fegyelmi megbízott javaslatára az alperes fegyelmi bizottsága, mint első fokon eljáró szerv 2016. január 19-én fegyelmi eljárást rendelt el, mely eljárásban 2016. március 10-én meghozott FBH-22/2016. számú első fokú határozatában a felperest fegyelmi büntetésként a kamarából történő kizárással sújtotta. A fegyelmi bizottság megállapította, hogy jelen eljárás alá vont felperes a minőség-ellenőrzési bizottság határozatában nevesített fegyelmi vétséget a Kkt. 174. § (1) bekezdés c) pontja és a fegyelmi eljárás szabályairól szóló szabályzat (továbbiakban: Etikai Szabályzat) c) pont 2. 1. e) pontjában írtak szerint elkövette, mivel a szakmai szolgáltatást nem a jogszabályok és a standardok szerint végezte. A feltárt súlyos hiányosságok a minőség-ellenőrzés során kerültek jogerősen megállapításra, ezért azok fennálltát és megalapozottságát a fegyelmi bizottság már nem vizsgálta. A határozatban a fegyelmi bizottság az Etikai Szabályzat T/4. pontjában foglaltak szerint részletezte, hogy milyen súlyosbító körülményeket vett figyelembe. Így a felperes terhére értékelte, hogy a minőség-ellenőrzés során megismert könyvvizsgálói dokumentáció nem támasztotta alá a vizsgált társaság 2013. évi beszámolójáról kiadott könyvvizsgálói jelentésben foglaltakat, a cégnyilvántartás adatai szerint az érintett társaság 2014. március 26-án csődeljárás, majd 2014. december 2-án felszámolási eljárás alá került. A felperes a korábbi minőség-ellenőrzés eredményei alapján már fegyelmi marasztalásban részesült és a bírság kiszabására is sor került. A 2014-ben lefolytatott belső minőség-ellenőrzési rendszer ellenőrzése is "nem felelt meg" eredménnyel zárult, ezért felperes vonatkozásában az eshetőleges szándékot, illetőleg a súlyos gondatlanságot is megállapították. A fegyelmi bizottság megítélése szerint ezek a körülmények és a felperes nyilatkozata - mely szerint a könyvvizsgálói standardok lényegtelenek és feleslegesek - szakmai hozzáállásbeli problémát tükröznek és alkalmasak arra, hogy jelentős mértékben sértsék a kamara, illetve a hivatás jó hírnevét és társadalmi elismertségét. Enyhítő körülményként mérsékelten vette figyelembe a bizottság, hogy a felperes összességében megállapítható kárt nem okozott. Mindezekre figyelemmel a fegyelmi bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes esetében a Kkt. 177. §-ában meghatározott fegyelmi büntetések közül a legsúlyosabb szankció kiszabása indokolt.
- [3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes elnöksége az FD/0191-1/2016. ügyiratszámú, 2016. szeptember 30-án kelt 120/2016. (09. 30.) számú határozatában az elsőfokú bizottság határozatát helybenhagyta, és kötelezte a felperest az első és másodfokú fegyelmi eljárási költségterítés megfizetésére. Indokolásában az alperes kiemelte, hogy a minőség-ellenőrzési bizottság megállapításai felülvizsgálatára nem volt lehetőség, mert a határozat jogerőre emelkedett. A felperes

"nem megfelelt" minősítést kapott, így a Kkt. 172. § (1) bekezdés c) pontja alapján előírt fegyelmi eljárást le kellett folytatni. Az alperes megállapította továbbá, hogy a kiszabott szankció önkényesnek, megtorló jellegűnek és aránytalannak nem tekinthető, mert a felperes már korábbi minőség-ellenőrzési eredményei miatt fegyelmi marasztalásban (pénzbírság) részesült.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében az első- és másodfokú alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatásának a Kkt. 175. § (5) bekezdés b) pontja alapján törvényes akadálya volt, mert a kamara elnöke a fegyelmi vétség tudomására jutásától számított 12 hónap elteltével indította meg az eljárást. Álláspontja szerint az elnök már a 2014. december 22-én megküldött leveléből értesült a felmerült problémákról, ezért a határidőt ettől az időponttól kell számítani. Hivatkozott a felperes a Kkt. 178. § (1) bekezdésében írt eljárási határidő túllépésére is az elsőfokú határozat kézbesítése kapcsán.
- [5] Véleménye szerint a kizárás szankciót az alperes nem kellőképpen indokolta és a megállapítások anyagi jogilag is jogszabálysértőek, mivel munkáját megfelelően végezte, a mai napig igazságügyi szakértőként tevékenykedik.
- [6] A minőség-ellenőrzési eljárás során tett megállapításokat is vitatta a felperes. Sérelmezte, hogy az új minőségellenőr kijelöléséről nem értesítették. Véleménye szerint a minőség-ellenőrzési bizottság megállapításait az alperes is értékelte, ezért eljárása a kétszeres értékelés tilalmába ütközött. Utalt arra, hogy a döntés meghozatala során az enyhítő-súlyosító körülményeket sem megfelelően mérlegelték, különösen sérelmesnek tartotta a felperes az életkorára és egészségi állapotára tett megjegyzést. Álláspontja szerint a tárgyalást követő rövid tanácskozás alatt megalapozott döntést nem lehetett hozni. A hivatkozott az 59/2016. (IV. 22). számú elnökségi határozatra, mely visszavonta azt a korábbi határozatát, mely alapján a vizsgabiztosi névjegyzékbe olyan kamarai tagok nem kerülhettek be, akik minőség-ellenőrzése jogerősen „nem felelt meg” minősítéssel zárult.
- [7] Az alperes érdemi nyilatkozatában a határozatában kifejtett indokait tartotta fenn.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.34.094/2016/6. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. A bíróság először az eljárási jogszabálysértéseket vizsgálta. Megállapította, hogy a Kkt. 175. § (5) bekezdés b) pontja szerinti határidő számításánál a fegyelmi vétség elkövetése a minőség-ellenőrzés tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedésének napjával, 2015. október 16-val állapítható meg, melytől számított tizenkét hónapon belül sor került a fegyelmi eljárás elrendelésére. Ha ezt megelőzően indított volna a kamara elnöke fegyelmi eljárást, azzal követett volna el jogsértést.
- [9] A bíróság ítéletében rögzítette, hogy az elsőfokú határozat határidőn túl történő kézbesítését az alperes nem vitatta, de a megvalósult jogszabálysértés az 1/2011. (V. 9.) KK vélemény szerint nem olyan súlyú, ami az ügy érdemére kihatna és indokolná a határozat hatályon kívül helyezését.
- [1] Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy nem sérült az Etikai Szabályzat C/9. pontjának (1) bekezdése, mert a rendelkezés nem szabályozza a fegyelmi eljárást követő tanácskozás hosszúságát,

időtartamát.

- [10] A bíróság a kamarai szabályok és a Kkt. szabályainak megsértését tényként kezelte, mert a minőség-ellenőrzési eljárásban hozott határozatok jelen bírósági felülvizsgálat tárgyát már nem képezhették.
- [11] A bíróság álláspontja szerint a szankció alkalmazása során az alperes betartotta a fokozatosság elvét, mivel a minőség-ellenőrzés már 3. alkalommal zárult „nem megfelelt” eredménnyel. Ezekre figyelemmel megállapította, hogy a minőség-ellenőrzés során tett megállapítások fegyelmi eljárásában történő értékelése nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába, az alperes a kizárás szankciót a Kkt. 177. §-a alapján megfelelő módon indokolta a határozatában. Mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az alperes sem anyagi, sem eljárási jogszabálysértést nem követett el a döntés meghozatala során.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte. Arra az esetre, ha a Kúria a döntéshez szükséges tényeket nem látja megállapíthatónak, az ügyben eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [13] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Kkt. 175. § (5) bekezdésében, a 174. § és 177. §-ban, valamint az Etikai Szabályzat c) pontjának 4. 1 bekezdésében foglaltakat.
- [14] A felperes előadta, hogy a fegyelmi eljárás megindításának törvényes akadálya volt a Kkt. 175. § (5) bekezdése alapján, mivel nem indult ellene büntetőeljárás és a tudomásra jutástól számított 12 hónap eltelt. A bíróság tévesen nem a fegyelmi vétség elkövetésének idejét, hanem a minőség-ellenőrzés tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedését tekintette kezdő időpontnak. A bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy "jogerős tudomást" kell szereznie az elnöknek a fegyelmi vétség elkövetéséről. Ilyen feltételt a törvény nem ír elő, ahogyan az ártatlanság vélelmére történő hivatkozás is megalapozatlan a jogerős ítélet indokolásában.
- [15] A felperes szerint az alperes által alkalmazott kizárás eltúlzott, megtorló jellegű, a fokozatosság elvét figyelmen kívül hagyó szankció, mivel egyszer indult fegyelmi eljárás vele szemben minőség-ellenőrzés kapcsán, mely eljárásban 50 000 forint pénzbírságot szabott ki az alperes. Szakmai, vagy egyéb kifogás munkájával kapcsolatban a minőség-ellenőrzést leszámítva évtizedek alatt nem merült fel, tevékenységével összefüggésben kár nem keletkezett. A törvényeket, standardokat álláspontja szerint betartotta, mindössze a belső, kiegészítő adminisztráció során voltak hiányosságai. Valótlan a fegyelmi bizottság azon álláspontja, hogy a megállapított fegyelmi vétség alkalmas arra, hogy jelentős mértékben sértse a Kamara, illetve a hivatás jó hírnevét és társadalmi elismertségét, mely megállapítás az alperes már mellőzte a határozatából, ezért sérelmesnek tartotta a bíróság ítéletében újból megjelenő hivatkozást.
- [16] A felperes kiemelte, hogy a minőség-ellenőrzés körében három területből kettőnél „megfelelt” minősítést kapott, amit az alperes is elismert határozatában, de azt mégsem értékelte kellő súllyal az alperes a szankciók kiszabása során. Még a vizsgabiztosok vizsgálata tekintetében sem elvárás, hogy csak „megfelelt” „minősítéssel” láthatják el tisztségüket. Az alperes határozatának indokolásában nem a minőség-ellenőrzésre fókuszált, hanem azon túlterjeszkedve, megállapításokat

tett az életkorára és egészségi állapotára és az alapján kérdőjelezte meg alapos munkavégzését, ami egyben kizárási okként is szolgált. Ez a hivatkozás a felperes szerint jogellenes, orvosszakértői véleménnyel nem alátámasztott.

- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kiemelte, hogy a bíróság a döntés jogszerűségét vizsgálhatta felül, mérlegelést nem végezhetett, vagy méltányosságot nem gyakorolhatott. Álláspontja szerint a mérlegelési jogkörben hozott határozata megalapozott, az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi és eljárásjogi rendelkezéseket. Az alperes a felülvizsgálati kérelemhez igazodva részletesen is kifejtette jogi álláspontját, lényegében megismételve a határozatában és keresetlevelére vonatkozóan benyújtott érdemi nyilatkozatában foglaltakat.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [20] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási és anyagi jogi jogszabályok betartásával járt el és tárta fel az ügyben irányadó tényállást. A bizonyítékok megfelelő értékelése mellett hozta meg a helyes ténybeli és jogi alapokon nyugvó, részletesen megindokolt határozatát, melynek megállapításaival a Kúria is egyetértett.
- [21] A Kúria nyomatékosan kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság az Etikai Szabályzat C/9. pontjának (1) bekezdésén alapuló mérlegelési jogkörben hozott fegyelmi határozat jogszerűségi vizsgálatát végezte el a Kkt. 178. § (5) bekezdésében foglaltak szerint alkalmazandó régi Pp. 339/B. §-a alapján, melynek során azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a tényállást kellő mértékben feltárta-e, az eljárási szabályokat betartotta-e, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak-e és a határozat indokolásában a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik-e. Ennek során tévedés nélkül vont le azt a jogi következtetést, hogy az alperes határozata ennek a törvényi követelménynek mindenben megfelelt, ezért felülmérlegelésnek a szankció alkalmazása körében nincs helye.
- [22] A jogerős ítélet helytállóan rögzítette, hogy alperes fegyelmi eljárásban hozott határozata a minőség-ellenőrzési bizottság jogerős döntésén alapult, az abban foglalt ténymegállapítások képezték a fegyelmi eljárás elrendelésének Kkt. 172.§ (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti jogalapját és a felperesi magatartás Kkt. 174. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti fegyelmi vétséggé minősítését. Az alperes nem vizsgálta és nem is vizsgálhatta a minőség-ellenőrzési eljárásban megállapított kamarai szabályok és a Kkt. szabályainak megsértését, abban rögzítetteket bizonyított tényként kellett értékelnie a fegyelmi eljárásban, ezáltal jelen bírósági eljárás tárgyát sem képezte a minőség-ellenőrzési bizottság által hozott határozatok jogszerűségi felülvizsgálata. E körben helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a fegyelmi vétséget megvalósító szabályszegések és a minőség-ellenőrzése eredményeként megállapított "nem felelt meg" minősítés vitatására a felperesnek a fegyelmi eljárás megindítását megelőzően lett volna törvényes lehetősége, a minőség-ellenőrzési bizottság jogerős határozata ellen kezdeményezett önálló bírósági felülvizsgálat keretében. A felperes ezzel a jogorvoslati jogával a rendelkezésre álló határidőn belül nem élt, ezért a minőség-ellenőrzési bizottság által már jogerősen elbírált szakmai észrevételek, a határozatában rögzített nemzeti könyvvizsgálati standardok megsértését eredményező hiányosságok fegyelmi eljárás keretében történő felülmérlegelése az alperesen és az elsőfokú bíróságon nem kérhető.

számon. Ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek a minőség-ellenőrzés egyes megállapításaival összefüggő hivatkozásait érdemben a Kúria sem bírálta el.

[23] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a régi Pp. 270. § (2) és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűségét vizsgálja a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően, a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmében érintett első kérdéskör, a fegyelmi eljárás megindításának határideje kapcsán a Kúria az alábbiakra mutat rá.

[25] A Kkt. 175. § (5) bekezdése szabályozza a fegyelmi eljárás megindításának objektív és szubjektív határidejét. "Nem indítható fegyelmi eljárás

[26] a) olyan fegyelmi vétség miatt, amelynek elkövetésétől számítva öt év eltelt.

b) ha a fegyelmi vétségnek a kamara elnöke tudomására jutásától számítva tizenkét hónap eltelt és a kamarai tag könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég ellen nem indult büntetőeljárás."

[27] A Kkt. 175. § (5) bekezdés a) pontja szerinti objektív eljárási határidő tekintetében minősül kezdő időpontnak a fegyelmi vétség elkövetésének ideje, attól számított öt év elteltével a fegyelmi eljárás megindítását a jogalkotó kizárta. Ellenben, ha az objektív határidőn belül a kamara elnökének tudomására jutott, hogy a Kamara tagja fegyelmi vétséget követett el, köteles a Kkt. 175. § (5) bekezdés b) pontjában írt tizenkét hónapon (szubjektív határidőn) belül a fegyelmi eljárást megindítani, feltéve, hogy a kamarai tag ellen büntető eljárás nem indult.

[28] Tévedés nélkül rögzítette a bíróság az ítéletének indokolásában, hogy a felperes ügyében a fegyelmi vétség elkövetése a minőség-ellenőrzés tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedésének napjával, 2015. október 16-ával állapítható meg, mivel a fegyelmi eljárás elrendelésének jogalapját a jogerős minőség-ellenőrzési határozat teremtette meg. Nem vehető figyelembe kezdő napként a felperes által hivatkozott, 2014. december 22-e, a minőségellenőrzési-bizottságnak címzett zárójelentéssel kapcsolatos észrevétel benyújtási időpontja. A Kamara elnöke ezen irat alapján nem a fegyelmi vétség elkövetéséről, hanem a felperessel szemben folyó minőség-ellenőrzésről értesült, éppen akkor követett volna el jogsértést, ha a fegyelmi eljárást a felperessel szemben már azelőtt megindította volna, amikor még a minőség-ellenőrzési bizottság eljárása jogerősen nem zárult le. Megjegyzi a Kúria, hogy a Kkt. 170. § (4) bekezdése alapján az zárójelentésre vonatkozó észrevétel címzett sem az elnök, hanem a bizottság.

[29] Arra is helytállóan utalt az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében, hogy a Kamara elnöke az észrevétel tartalmi vizsgálata esetén sem szerezhette volna tudomást a fegyelmi vétség elkövetéséről, mert abban fegyelmi vétséget nem jelölt meg a felperes.

[30] A fentiek alapján nincsen szó a Kkt. 175. § (5) bekezdés b) pontjának kiterjesztő bírói értelmezéséről, ahogyan arra a felperes hivatkozott felülvizsgálati kérelmében. Jelen ügyben ugyanis olyan Kkt.-beli szabályok megsértésével valósított meg fegyelmi vétséget a felperes, melyek vonatkozásában a minőség-ellenőrzési bizottság rendelkezik szakmai kompetenciával. A könyvvizsgálói tevékenység minősítése körében feltárt szabálytalanságok esetén a minőség-

ellenőrzési bizottság a Kkt. 172. § (1) bekezdésében felsorolt intézkedéseket alkalmazhatja, így a minőség ellenőrzése időpontjában hatályos c) pont szerint fegyelmi eljárás volt kezdeményezhető. A kamara elnöke a minőség-ellenőrzéssel összefüggésben nem veheti át a Bizottság hatáskörét, a minőség-ellenőrzési eljárás lezárását megelőzően, a bizottság intézkedésének hiányában nem folytathat le fegyelmi eljárást olyan jogsértés miatt, amely a szakmai szabályok és standardok betartásával kapcsolatos. A Kkt. 175. § (5) bekezdés b) pontjában írt szubjektív elévülési idő kezdő időpontjának felperes szerinti számítása az előzőekre figyelemmel téves és jogszabálysértő.

[31] A felülvizsgálati kérelemben vitatott másik kérdéskör - az alkalmazott fegyelmi büntetés arányossága - tekintetében a Kúria ugyancsak egyetértett a bíróság jogi álláspontjával.

[32] Megállapítható, hogy a kamara fegyelmi jogkört gyakorló testületei a fenti szabályozásra figyelemmel helytállóan jutottak arra az álláspontra, hogy a felperes magatartása a Kkt. 23. § a) pontja, illetve az Etikai Szabályzat A/1. pontjába ütközött, és a kamarai minőség-ellenőrzések során megállapított standard- és jogszabálysértések súlyához igazodó, fokozatosság elvét betartó fegyelmi büntetést alkalmaztak.

[33] Valótlan az a felperesi hivatkozás, hogy munkája kapcsán szakmai vagy egyéb kifogás nem merült fel a vele szemben lefolytatott minőség-ellenőrzési eljárásokban. Az alperes határozatában ugyanis pontosan megjelölte, hogy a felperesnél az egyedi megbízás ellenőrzése tárgyában lefolytatott mely eljárások zárultak a 2014. évihez hasonlóan "nem felelt meg" eredménnyel, mely körülményt súlyosítónak vette figyelembe a szankcionálás körében. A kisebb adminisztrációs jellegű hibákra történő felperesi hivatkozást a jogerős és végrehajtható minőség-ellenőrzési bizottsági határozat megállapításai cáfolják, mely szerint a felperes a standardok szerinti dokumentálási kötelezettségének döntően nem tett eleget, így a könyvvizsgálati munkafázisok standardoknak megfelelő végzését sem tudta igazolni, mely hiányosságok miatt a könyvvizsgálói zárójelentésben foglaltak nem támaszthatók alá. Előzőek tényén nem változtat a felperesnek a könyveléssel érintett gazdasági társaságokkal fennálló folyamatos és korrekt munkakapcsolata, valamint a felperes igazságügyi szakértőként folytatott tevékenysége és a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarában fennálló örökös tagsága.

[34] Az Etikai Szabályzat C/9. pontjának (1) bekezdése alapján eljárási jogsértés sem volt feltárható az alperesi határozat meghozatala során. A felhívott rendelkezés szerint a fegyelmi bizottság "határozatát minden befolyástól mentesen, a bizonyítékok szabad mérlegelése alapján zárt ülésen, tanácskozás után, szótöbbséggel hozza meg." A Kúria osztja az alperes hivatkozását, mely szerint a zárt ülés időtartamát illetően a szabályozás nem tartalmaz megkötést, lényegében ezzel egyező megállapítást tett az elsőfokú bíróság, amikor nem találta megállapíthatónak a fegyelmi bizottság jogsértő eljárását kizárólag azon az alapon, hogy rövid idő alatt hozta meg a keresettel támadott határozatát.

[35] Alaptalanul hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a szakmai fórumon kifejtett személyes véleménye miatt állapította meg a fegyelmi bizottság, hogy a fegyelmi vétség jelentős mértékben sértette a kamara, illetve a hivatás jó hírnevét és társadalmi elismertségét. Ilyen megállapítást az első és másodfokú fegyelmi határozatok nem tartalmaznak. Ellenben a felperesnél tapasztalt hozzáállási problémák alkalmasak a sérelmezett hatás kiváltására is.

[36] A Kúria álláspontja szerint a kétszeres értékeléssel kapcsolatos felperesi állítások nem értelmezhetők, a felülvizsgálati kérelem ugyanis nem részletezte, hogy az alperes a minőség-

ellenőrző bizottság mely megállapításait értékelte indokolatlanul súlyosító körülményként a terhére.

[37] Az időmúlást az Etikai Szabályzat C/4 pontja az enyhítő és súlyosító körülmények körében ugyan nem említi, ami önmagában még nem zárja ki annak értékelését a fegyelmi büntetés kiszabásánál. A megállapított jogsértés súlyosságára és ismétlődésére tekintettel az időmúlásnak jelen ügyben döntő jelentőséget nem lehet tulajdonítani, az önmagában enyhébb szankció alkalmazását nem indokolta az alperesi eljárásban. A felperes életkorának és egészségi állapotának figyelembe vétele sem kifogásolható a mérlegelt szempontok körében, mert az alkalmazott szankció megválasztása nem ezen alapult. A döntés érdemére ugyancsak nem hat ki a vizsgabiztosokat érintő kamarai belső szabályozás változása, mivel a felperes ilyen tisztséget nem töltött be.

[38] A Kúria álláspontja szerint a fegyelmi testületek helytállóan állapították meg a felróhatóság fokát is, mely a felperessel szemben a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását – figyelemmel a korábbi minőség-ellenőrzés eredményeire – akkor is megalapozná, ha felperes részéről nem szándékos kötelességszegés állna fenn. A korábbi fegyelmi eljárásban kiszabott pénzbírság a következő években nem bírt kellő visszatartó erővel, a felperes továbbra sem törekedett a könyvvizsgálati standardok pontos betartására. Azokat a fegyelmi eljárásban felesleges szabályoknak titulált, mely megközelítése könyvvizsgálati tevékenységében éveken keresztül folyamatosan tetten érhető. Az alperes azért helytállóan hivatkozott a felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes eshetőleges szándékára/tudatos gondatlanságára, mivel munkavégzése során belenyugodott, hogy a standardok szerinti követelmények nagy része nem teljesül és könnyelműen bízott abban, hogy a kiadott könyvvizsgáló jelentése szakmailag megfelelő és helytálló lesz. Ezen a magatartásán a korábbi fegyelmi eljárásban kiszabott pénzbírság hatására sem változtatott, ami – a fokozatosság elvének betartása mellett – indokoltá tette a kizárását a kamarából.

[39] A Kamara, mint önszabályozó hivatásrendi önkormányzat a jogszabályi keretek között szabadon mérlegelheti a szankció mértékét, melynek felülmérlegelésére a közigazgatási bíróság a régi Pp. 339/B. §-a által meghatározott keretek között csak akkor jogosult, ha a határozat indokolásából nem állapítható meg, hogy milyen körülményeket mérlegelt az eljáró szerv, vagy nem tűnik ki a mérlegelés okszerűsége.

[40] A Kúria álláspontja szerint jogszerűen és megalapozottan jutott az elsőfokú bíróság azon következtetésre, hogy a felülvizsgált alperesi határozatok sem a tényállás megállapítása, sem tartalma, sem jogszabályi hivatkozása, továbbá a mérlegelés tekintetében sem voltak jogszabálysértőnek értékelhetők, ezért a régi Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében a hatályon kívül helyezésükre az elsőfokú bíróságnak jogszabályi lehetősége nem volt.

[41] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság sem a Kkt. és az Etikai Szabályzat felülvizsgálati kérelemben felhívott rendelkezéseit, sem a régi Pp. 339/B. §-át nem sértette meg eljárása során, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

záró rész

- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) és (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el, mert a felülvizsgálati kérelemben a felperes tárgyalás tartását kérte.
- [43] A régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (2) bekezdése alapján, a Kúria a felülvizsgálati eljárás költség felől nem határozott, mert az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a perköltség tárgyában való határozathozatal mellőzését kérte.
- [44] A felperes, mivel felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdés szerinti le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán megfelelően alkalmazandó költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

, 2019. március 19.

**. Balogh Zsolt s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó
bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő